

Loven, mener jeg, er ingen Nødvendighed, men paa den anden Side skal jeg gerne indrømme det ærede Medlem, at det er en Ting, der godt kunde gøres saaledes, Sagen kunde gribes an paa den Maade. Om Sagen nu efter de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem, vil blive greben an paa den Maade, kan jeg ingen Mening have om. Det, jeg synes, at jeg kan begynde at have nogen bestemt Mening om er, at der vel ingen Udsigt er til, at dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov i denne Samling, thi efter de mange Indvendinger, der ere rejste fra det ærede Medlem, vil der vel ogsaa blive gjort Indvending imod f. Eks., at Lovforslaget fremmes uden Udvalg. Det ærede Medlem har jo allerede i sin første Udtalelse bemærket, at han ønskede Udvalg nedsat om Sagen. I saa Tilfælde vil Lovforslaget ikke kunne gaa igennem i nærværende Samling, som jeg af gode Grunde gaar ud fra, ikke bliver lang efter i Dag — selvfølgelig ikke paa Grund af det, der er sket i Dag, paa den Maade vil jeg ikke misforstaa af det ærede Medlem; men paa Grund af, at jeg mener, at Samlingen ikke bliver lang; fremdeles, mener jeg ogsaa, at dette Forslag ikke bliver fremmet i denne Samling, og det kan saa godt være, at den højstærede Krigsminister kan have lyst til at tage Sagen fra en anden Side og maasse i Mellemtiden pleje Underhandlinger med Fredericia Kommune og saa et bestemt Tilbud fra den. Hvad der vil ske i den Henseende, ved jeg ikke, men hvad jeg ved, er, at alt det meget, som det ærede Medlem vil have sat i Bevægelse, for at en saadan Godkendelse kan finde Sted, behøves paa ingen Maade. Det kan gøres meget simplere.

Bajer: Jeg har holdt mig tilbage, saa længe Talen kun var om det finansielle Spørgsmaal, men jeg havde ventet, at man ogsaa havde kastet et Blik over den militære Side af Sagen, som er berørt i Landstingets Betænkning. Jeg havde saa meget mere ventet det, som vi jo have den Væge at have i vor Midte Kommandanten i Fredericia Fæstning (Golding), og jeg vilde meget ønske, at han ikke gemte sin Visdom ved denne Lejlighed. Det, som jeg navnlig vilde have oplyst, er, om den militære Betydning af Fredericia Fæstning er saa stor, at man af den Grund skulde bevare den ydre Del af Fæstningen, om det er af den Grund man gør det. Jeg kan meget godt forstaa, at i Tilfælde af Krig er det ønskeligt at have et Brohoved, hvorved det er muligt at vedligeholde Forbindelsen mellem Sydlænd og Fyn, men det er meget

tvivlsomt for mig, om den forældede Fredericia Fæstning egner sig dertil. Det staar meget tvivlsomt for mig, om det ikke er en stor Fare, man derved drager over Fredericia By, som derved bliver udsat for Bombardement, hvis der er noget Militær, og jeg er ikke tilstrækkelig kyndig til at kunne sige, om der muligvis findes Syd for Fredericia et andet Sted, der bedre egnede sig dertil. Er det Tilfælde, forekommer det mig, at det ogsaa var det rigtige at gaa den Vej, som oprindeligt er foreslaaet af den højstærede Minister og støttet i Dag af det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørensen), at man skulde tage Stridret fuldt ud og lade ethvert Spor af den forrige Fredericia Fæstning forvinde, og det navnlig i selve Kjøbstaden Fredericias Interesse.

Reis: Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i den Forhandling, som er ført mellem det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) og det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørensen). Det er nærmest Lovforslagets sidste Paragraf, jeg kunde ønske mig nogen Oplysning om, som det forekommer mig savnes i de foreliggende Motiver og i den Del af den forudgaaende Behandling, som jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med. Der er her Tale om Ophævelsen af denne Servitut, der har hvilet paa det saakaldte Demortationsterrain foran Kastellet. Jeg kunde meget ønske, om det var muligt at saa Oplysninger om, naar denne Servitut var paalagt, fra hvilken Tid den skriver sig, og navnlig tillige, om der i sin Tid ved dens Paalæggelse er givet vedkommende Grundejere nogen som helst Erstatning eller Godtgørelse for den Byrde, der derved blev lagt paa deres Ejendom. Det er jo et Spørgsmaal, som i sin Tid i høj Grad var fremme her, da Loven af 6te Juli 1867 om Ophævelsen af Demortationservitutten her om Kjøbenhavn blev vedtagen. Der blev den Gang ført en meget haard Kamp og Strid om Retfærdigheden af, at Staten ved denne Lejlighed vilde indkassere en Fordel, indkassere en Godtgørelse. Det blev, saa vidt jeg mindes — jeg antager, Tankgangen har været den — gjort gældende: Man har i sin Tid ved Fæstningens Oprettelse lagt det Vaand, den Indskrænkning paa de omliggende Grundejeres Ejendomsret, man har sagt: I maa af Hensyn til Fæstningen ikke frit raade og disponere over Ederes Ejendomme og Jord, som I have gjort før, I maa ikke bygge, i alt Fald kun bygge paa den Maade, som jeg tror, der blev tilladt ved Plakat af 13de Oktober 1824 og senere, men man gav dem ganske sikkert ikke nogen